

עיר ליליאן העולם הזה

שום פעילות מיוחדת. אולי קצת יותר אנשים מאשר ביום חול, אבל הרבה פחות מאשר בשבת. כל מי שנשאל אומר שהוא כבר הצביע, ואחרים גם התנדבו להגיד בעד מי הצביעו. מה קרה לבחירות החשאיות?

אני מצטרפת לקבוצה של אנשים צעירים, הנראים נהנים, ושואלת אותם אם כולם הצביעו אותו הדבר. אומרים לי שיש ביניהם מהליכוד ומהמערך ומפ"ם, וגם אחד מפר"ל. עוד אומרים לי שער היום היו ביניהם ויכוחים, אבל היום הכל נגמר. עכשיו מחכים לתור צאות, ולכל אחד מהם יש עוד כמה שעות של תיקווה.

15.30. רחוב בת-לאביב.
זוג תיירים משווריה יוצאים ממלון טיני ברחוב טרומפלרוד. אני שואלת אותם אם הם יודעים שארץ נערכות היום בחירות. הם אומרים שהם יודעים, והם מאוד מקווים שהטובים ינצחו בבחירות, כי חבל על מדינה עם כליכוד הרבה השוודים האלו מכינים?

16.00. קלפי מיספר 83, בית ספר "שימעון" בגיבעתיים.
קילוח בלתי-פוסק של מצביעים. "עדיין לא החלטתי מה אצביע", אומר אחד הממתינים.
ואכן, כשתורו מגיע, הוא מתעכב בתא הקטן שעה ארוכה, עד שמי שממתין בתור כועס. הוא ממש צף, אומר הכועס בפליאה.

17.45. מטה המערך.
עוז וייצמן יושב בלישכתו עם חברי יועצים. שימעון פרס מגיע אחרי שבת בקלפי ברמת-אביב. לפניו מוגשת ארוחת ערב דיאטטית: לתם, גבינה לבנה, גבינה צהובה, לבן, מלפפון וירוק. צוותי-הטלוויזיה נכנסים לחדר ופרס אוכל ומצטלם. אף פירוד אחד לא נפל על השולחן. הכל מתוכנן.
לעוזו אורי סביר הוא מעביר פתק ואומר: "תן את זה לחיים. הכל אני צריך לעשות לבד, הוא לא יכול להסתדר לבדו?"

ההצגה מול המצלמות נמשכת. וייצמן ופרס מנהלים "סמול-טוק" אל מול המצלמות והעיתונאים.
לאילן שחורי מהארץ. שמעו לשאול איהו מונג'אויר מעריץ המערך כיום בבחירות, עונה פרס בכעס: "מאיפה

(המשך מעמוד 9)
למצוקת המקום, שמתמירה כבר כמה שנים. ככה זה ביום, שמתמירה כבר כמה שקט במקום. אנשי-האבטחה במר"י צה"ל קוראים עיתון מהשבוע שעבר, המבוגר מהם, הגרואה כאמי-מילואים, מוח מעיין במוסף-הניסוח ואמר לחברו, "מוח, עגל ברטוב". אצל השולחן ממול יושב צעיר, ומאתר עבור תועי הדרך לאיזה קלפי שובצו.

בקלפי 872 תור קטן. ישיש, שיושב ליד הדלת, מקפיד לסגור אותה אחרי כל מצביע שנכנס. בחורה צעירה, השתתפות ראשונה שלה, כנראה, בבחירות, תודה בקול רם אם האנשים שעומדים לפני הדלת אכן מחכים עלי-מנת להצביע.

החצי הגברי של זוג מבוגר מציע לה לשבת, מבטיח שההליך אינו אורך הרבה זמן, אבל אורך זמן מה. היא שואלת משהו, והוא מהסה אותה בהגבהת קול, פונה לנוכחים לאישור ואומר: "אסור לדבר על זה, נכון? שלא יהיו כבעיות, זו תעמולת-בחירות."
מסתבר, ששאלה מה בדעתו להצביע. ביע. תחת להסגיר את סודו הוא אומר לבסוף: "אני הולך על כל הקופה", ומחייך בשביעות-רצון עצמית. אשתו, גברת כברה בשימלה ירוקה ובי-משקפיים עביוכוכית מודיעה ש"תיטול את הפתק הראשון שיתגנב לירידי, כי מה זה בין כך ובין כך משנה הרבה?"
בחדר מפצירה אשה מפורכטת במכרה צעירה: "בחיאתך, תגיד את האמת, איזה פתק שמת?" הצעירה משתמטת.

ליד השער מישמרת בשחור. ארבעה אברכי-משי בקפוטות שחורות, פניהם מעוררים זקנים, ותצלומי הבאנאי סאלי על מיקטורניהם. צעיר כרסתן לידם מנהל ויכות, וטוען שהכל רק טיפתי-מוח. "אתה, את הבת שלך עוד תיתן לערבי", מתנצח איתו איש שיחו. ממול, ברחבה המיסחרית הועירה, דוכן של הליכוד. הליכוד עושה בשעת צהריים שקטה זו הרבה רעש. מוגיות, נושאות שלטי-בחירות, מגיעות ונוסי עות. ממכונת אחת, שרלתה נפתחת, בוקע הג'ינגל הימני בקולייקולות. במערכת-הבחירות הקודמת היתה שכו"נה זו אי של בוחרי מערך כסביבה ימנית.

15.00. שפת הים.
בשפת-הים של תל-אביב — אין

בשפת-הים: חג לדמוקרטיה וחג למתרחצים

רים בעוצמה מלאה וכולם, בינתיים, קר למדי.

19.00. מטה ר"ץ.
פעילים מעטים. אווירה נרגשת. אולפן-הטלוויזיה מוכן. התרגשות גדו-לה בקשר לפתקי רצ, הכתובים רץ. דדי צוקר נרגש מאוד. מודיע לכל העיתונאים כי גם אלה ייחשבו כפתקים כשרים.

19.30. מטה המערך.
בהירה ברדוגו, דוברת הסיעה בכנסת, מתכסת עצה עם משה תאומים, יועץ-התיקשרות של פרס, כיצד לסדר את מקומות הישיבה, מי יישב איפה והיכן, מי ליד מי, מי עלול להיעלב, אשה של מי מסוגלת לשבת בחברתה של אשתו של, וכן הלאה.

19.40. מטה התחיה.
מיסדרון צר, ומשני קצותיו חררים. בחדר הראשון יוסף ביגון ואשתו, נחמה. אליקים העזני מגיע, גרעון שפט מח-ייד לכל עבר. ההרגשה חגיגית, שמחה. החררים הקטנים מקושטים כפרחים, רבים לובשים חולצות לבנות. מדברים על שישה מנדאטים.

ביגון נראה משועשע. התיישבנו סוף-סוף, הוא אומר, ועכשיו אנחנו יושבים במדינה שלנו. אשתו מונה את מעלות התחיה. אנחנו בעד ארץ גדו-לה שתוכל להכניס אליה את כל העור-לים החדשים שרוצים לבוא, היא אומרת כחמימות כובשת. "חוזק מזה, בתנור עה הו ים הרבה חברים טובים שלנו".

20.15. מטה הליכוד.
נאגלה ראשונה של סנרוויצ'ים.

20.30. מטה מס"ם.
בניין ישן, אווירה של קיבוץ. מעט אנשים וכולם חביבים כליכוד, מיוזון שנראה כמו מועדון-חברים, וכריכים עם גבינה לכל מי שרוצה.

הדובר, דני פלג, עורך רשימה של תקריות שאירעו במשך היום: בקלפי מיספר 434 בתל-אביב נעלמו כל פתקי ההצבעה של מפ"ם. העניין טופל במי-הירות.
או: הצבעתו של צבן עוכבה למשך חצי שעה. הוא הגיע לקלפי שלו בלוד-יית צלמים, ושטר מקומי עיכב אותם. רק אחרי התערבות הפיקוד העליון במיטרה הותר צילמו כשהוא מצביע. התרגשות-מה כשמגיעות תוצאות הצבעה בקיבוצי השומר הצעיר. 75% מתושבי הקיבוצים הקטנים הצביעו למיפלגתם, וזה ממלא את לב הפעילים בשימחה רבה.
חייקה גרוסמן מגיעה ומטפסת אל הקומה השנייה. שם, בחדר קטן, יושבים ראשי המפלגה.
התחושה הכללית: צניעות חביבה, ירחמיאלית מעט, נעימה, שונה לחלו-טין ממה שקורה במסות האחרים.

20.30. מטה המערך.
פרס חוזר משעת המנוחה, מגיע ישר

נימוסין עם יושב-ראש מטה האירגון, בייגה שוחט, ויורד למכונתו הממתינה. ברך מספיק להשיב על כמה שאלות שמפנה לו כתבי-הרדיו רוי ברקא, ומפלגי במכונתו לנוח.

18.30. מטה המערך.
אברשה טמיר מגיע לבית המפלגה. נימרוז נוביק עושה דרכו למלון דן שבו מתחילים להתקבץ העיתונאים הרבים וצוותי-הטלוויזיה.

כאולם, שבו יתכנסו לשמוע את תחזית תוצאות הבחירות, נערכת ברי-קה ביטחונית קפדנית.

19.00. מטה הליכוד.
עיתונאים מתקשרים עם המערכות. צלמים תופסים מקומות טובים באמצע. אנשי-הביטחון מסתובבים בהבעת חשי-נות עצמית. פעילי-הליכוד סוגרים פרטים אחרונים. מעט תומכים מתחיי-לים להתגורר ליד המחסומים שבכניסה למצודה, מקווים להיכנס.

במכשירי-הטלוויזיה משרדים ברצף את שידורי-התעמולה של הליכוד. במכשירי-טלוויזיה אחרים, המוצבים משכיב לאלים הגדול, משרדים את שידורי-ישראל הרגילים. המוגנים עובי-

אתה מוצא את הרברים האלה, תמיד אתה מפרסם רברים, מאיפה אתה מוצא אותם?
שחורי משיב: "הרובת אמרה שא-תם מעדיפים גשם."
פרס: "המערך רוצה הצבעה גדולה. למערך אין מצב-רוח, רק לעיתון הארץ יש".

18.00. מטה המערך.
ניסים זווילי נכנס אף הוא ללישכה, מדווח לפרס על מהלך יום-הבחירות, מחליף חוויות עם כתבי-הטלוויזיה אורי גולדשטיין על שרותם הצבאי המשותף בצנחנים.

וייצמן פונה לפרס: "המפקד, אני הולך לנוח. כראי גם לך".
פרס משיב: "כן, הרור הצעיר צריך ללכת לניח".
וייצמן לזווילי בברכס אל מחוץ ללישכה: "חבר שלי יגיע בערב עם בקבוק ויסקי. אמרתי לו שאתה הרא-שון".

פרס עולה לקומה השלישית, נכנס לחדר קבלת הנתונים, מעיף מבט בלוחות על גבי הקירות, מראה הת-עניינות מנומסת, מחליף כמה מישפטי

ציון צמיר, העולם הזה

מרגלית תייר, אשתו של ויקטור במיסעדתה